

XIV. évfolyam
2005. január

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

**A Szentatya fogadta
Msgr Axel Werner főprézes
atyát és *Hubert Tintelott*
urat a Nemzetközi Kolping
Szövetség főtitkárát**

(Cikkünk a 2. oldalon)

KOLPING ÍRÁSAINBÓL

Életre szóló szövetség

**Isten megteremtette az embert, saját kép-
mására, az Isten képmására teremtette őt, férfinek
és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta
őket, Isten szólt hozzájuk: „Legyetek terméke-
nyek, szaporodjatok....”**

(Ter 1, 27/28)

**De Isten a teremtés kezdetén férfit és nőt alko-
tott. Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a fe-
leségével tart és ketten egy test lesznek. Ettől
kezdvé többé már nem két test, hanem csak
egy. Amit tehát Isten összekötött, azt ember ne
válassza szét.**

(Mk 10, 6-9)

**Istent még egy mindennél magasztosabb utat
mutatok nektek. A szeretet türelmes, a szeretet
bölcsös, a szeretet nem féltékeny, nem kérke-
dik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi
a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat
nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, örömét
az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr,
mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.
S a szeretet nem szűnik meg soha.**

(1 Kor 12,32, 13, 4-8)

Képes egy ember egyáltalában olyan ígéretet tenni, amely egy egész életen át érvényes marad? Nem változnak-e meg folytonosan a felfogásunk, ismereteink és életkörülményeink? Kivételt képeznek ez alól esetleg az egymást őszintén szerető férfiak és nők? Nem kellene akkor – amennyiben ez így van – a házasság felbontáhatatlanságára vonatkozó követelményt felülvizsgálni, sőt talán egészen feladni telje-

síthetlensége végett? A kérdésre az első választ közvetlenül maga az igazi, valódi szeretet adja meg: nem tűr el semmiféle kételetyt vagy kivételt, hanem magában foglalja az egész embert mindenféle megosztottság és korlátozás nélkül. Szerelmet vallani csak átmenetileg vagy próbaképpen a leg-

nagyobb sértés lenne. A szerelem tartós hidat akar létesíteni. Hidat nem lehet próbaképpen építeni. Meg kell tervezni, és alaposan fel kell építeni. Csak ekkor tekinthető időtállóknak és teherbíróknak!

Ha a teremtő Isten ezt a tiszta emberi vonzalomból fakadó szerelmet szentséggé nyilvánítja, vagyis az ünnepélyes eskü alatt tett ígéretre áldását adja, akkor ezzel a házastársi szerelmet isteni dimenzióba emeli. A keresztény értelmezés szerint a házasság az egymást szeretők Istenben kötött szövetsége, amely mindenre kiterjed és

korlátlan érvényű, mert az Isten töretlen hűségén alapul és abban részesedik. A szentségi házasság ezért a személyeket átfogó kötelék, amely két ember életútját meghatározza. Nem rököt rakott teher, hanem ajándékként egyúttal szabadon vállalt életközösség. Az egymást szeretők hűsége a pillanatnyi szeszélyek lecsúszásában nyilvánul meg. Isten kegyelmű ajándéka eközben segít az emberi gyengeségekben és kudarcon úrrá lenni, ahogyan a Szent Pál a korintusiakhoz írt leveleiben is többet bemutatja. Így tapasztalnak meg az egymást szeretők olyan beteljesedést és boldogságot, mely képes kibírni minden megpróbáltatást. Szerelmük gyümölcsöt fog hozni gyermekük világra hozásával, ami az ő részesedésük Isten teremtő művében.

Lang György

**Nincs az egész világon még egy olyan erős
kötélék, mint a szív kötéléke!**

**A házasság az Istentől elrendelt és megszen-
telt állapot, a házastársak ezért a megszen-
telt állapottal együtt szent tisztséget is vál-
lálnak, és ennek szolgálnak...**

**Ha elérhetnénk azt, hogy a családok az Isten
szándéka szerinti hivatásukat betöltenék,
ezzel az emberiséget és a társadalmat
menthetnénk meg.**

**Senki ne oldja vagy csak lazítsa
meg azt a szent kötéléket, amelyet
a szeretet font körénk!**

A szentté avatás imája

(Folytatás az első oldalról)

ASzentatyá. II. János Pál általános fogadásán, 2004. december elsején Rómában, Axel Werner nemzetközi főprézes és Hubert Tintelott nemzetközi főtitkár bemutatta a Szentatyának az imacédulákon nyomtatandó, Kolping Adolf szentté avatását kéro képet és imát. A Szentatyá mindkettőt megáldotta. A szentté avatást különböző nyelveken kéro imát tartalmazó, a Szentatyá által megáldott könyvek egy-egy

példányát a Nemzetközi Vezetőség 2005. évi ülésén, Kölnben ünnepélyes szertartás keretében tervezik átnyújtani az egyes kontinensek képviselőinek. Axel Werner főprézes hangsúlyozza, mennyire kívánatos, hogy az egyházi jóváhagyással ellátott, Kolping Adolf szentté avatását kéro ima minden Kolping-tagnak imaszándéka legyen, és ezzel Kolping Adolf nemcsak a hitből fakadó élet példaképe, hanem Istennél közbenjáró is legyen az emberek ügyeiért.

Mindig van remény

A remény nem csal meg – írja Szent Pál apostol –, mert Isten szeretete kiáradt a világra a Szentlélek által. Az új esztendő első napjaiban, a borongós téli napokban, az ünnepek utáni pangás „időszakában” könnyen ránk tört a reménytelenség érzése. Akárhányszor még okunk is van a reménytelenségre. A 2004-es decemberi népszavazáskor – bár az igen győzött – a határainkon kívül élő magyarok kettős állampolgársága ügyében mégis érvénytelen volt a népszavazás, ugyanis nem mentek el eleget szavazni. Szomorú és megdöbbentő, hogy a magyarországi lakosság ennyire közömbös és befolyásolható azok által, akiknek az érdekük, hogy Magyarországon csak lakosság éljen, nép helyett; és csak országban tud gondolkodni, holott nemzetben kellene gondolkodnia. Közép-kelet Európában (beleértve az egykori Szovjetunió utód államait is) úgy tűnik, hogy Magyarországon sikerült legjobban a szocialista agymosás, nemzedékek agyából kimosni a nemzet-tudatot. S ennek mára beért a gyümölcse. Trianont nem külső hatalmak, hanem maga a magyar nép hagyta jóvá passzivitásával, nemtörődömségével. Ez is Kádár bosszújához tartozik 1956-ért.

A magyar nép nemzetből tömeggé alakult. A tömeg latin neve: massa. A massa pedig képlékeny. Mindenki azt gyúr belőle, amit akar. És a bolsevik-kommunista párt örökösei, „mutánsai”, maguk is alakulnak. De a romboló vírus mindig ugyanaz marad, csak éppen alkalmazkodik az új helyzethez. Az egykori kommunisták hol vad kapitalisták, hol szociáldemokraták. A lé-

nyeg az, hogy ők kormányozzanak és a pénz náluk legyen. Mit érdekli őket a magyar nemzet sorsa! Ha süllyed a hajó, nekik már biztos helyük van. Utánuk jöhet az özönvíz – gondolják –, miközben álszent módon felelősségről beszélnek. S a tömeg hisz nekik. Mert csak bennük hisz. Vakon. Mint a nem gondolkodó bigott vallásos ember. Hiszen 1956 után új vallás született Magyarországon. A materializmus vallása, amely hol elméletével, hol gyakorlatával hódít. S a tömeg hisz e vallás vezéreinek: a haladó baloldali bolsevik-mutáns „főpapjainak”, bárki is legyen közülük az. Hol van a keresztény Magyarország, amelyről Antall József álmodott? Hol van István király, hol van a magyarok nagyasszonya? Ez a massa a szabadság hamis illúziójában tengeti életét: „szabad neki a városok szélén terjengő plázákban vásárolni, fogyasztani. Mert szerintük ez az élet értelme.

A tömeg a határainkon kívüli magyar testvéreire nem gondol. Nem érdekli, hogy Magyarország fönmarad-e vagy sem. Félrevezető vezetői pedig „bölc” óvatosságra intenek. Mert ők okosak. Mindig és minden helyzetben. És ezt el is tudják hitetni a lakossággal, mely csak azért beszél magyarul, mert nem tud angolul. „Mi” tudjuk, hogy mi a jó kirekesztett magyar testvéreinknek! Megtanítjuk nekik, hogy számukra mi a jó. Szeretjük is őket – hangoztatják – a magunk módján. Holott a keresztény szeretet lényege épp az, hogy szeretem a másikat a neki megfelelő módon. Íme a keresztény hit és magyarság felbonthatatlan kapcsolata. Ha elengedem az Isten kezét, a

magyar testvérem kezét is el fogom engedni. Ezek után fölmerül a kérdés: hát van még remény? Remény mindig van. „Dum spiro spero” – amíg élek, remélek. hangzik Prohászka Ottokár püspök szép jelmondata. Ám ez a remény pusztán a „mustármag” reménye. Az evangéliumi mustármag kicsi ugyan, de váratlanul terebélyes fává növekszik. A magyarok hontalanok saját hazájukban. De összetartanak. Imádkoznak, reménykedek. Megszoktuk ezt már a korábbi időkben is. A lakosság, a tömeg soraiban hajszalerekként jelen vagyunk, s életet viszünk az elhalt nemzeti testbe. Magyarságból, kereszténységből töltekezni megyünk majd az elszakított területek magyarjaihoz. Csak ők se csüggedjenek! Van ám egy láthatatlan magyar nemzet amit nem lehet országhatárok közé zárni.

Táplálkozunk őseink múltjából, mekítjük át a keresztény és magyar értékeket a következő nemzedékek számára. Lehet, hogy nem látványos az, amit teszünk.

A boldoggá avatott, neves 19. századbeli szociális apostol, a német Adolph Kolping atya, a Katolikus Legényegyletek alapítója írta egyik könyvében: „Ha kicsiny is az a föld, amelyen megvetjük lábunkat, de az legalább a miénk.” S másutt ezt írja: „A bátorság másokat is bátorságra serkent.” Legyünk bátrak, merjünk reménykedni az új esztendőben. A jövő azé, aki tesz is érte valamit. Politikusok, pártok jönnek-mennek. De mi maradunk, ahogy eddig megmaradtunk.

*Msgr. Dr. Bolberitz Pál,
egyetemi tanár*

„Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve...”
Jn. 1,6

Adolf Kolping

Adolf atyának hívták azt az embert,
De akkor még ki hitte volna róla:
Olyan mozgalmat indít a világban
Lélekkel telve, ami él azóta –
Fejődik vele Isten szép világa.

Kolping atyának fontos volt az ember,
Oly egyszerűen, ahogy addig élt:
Látta az egyben már a közösséget –
Pár ifjúval megálmodta a célt.
Innen indultak mind a közösségnek,
Nem várva érte itt lenni semmi bért.
Gondoljunk mi is bátrát és merészet!

*Baricz Lajos
Segítő Mária, Csikszereda,
2003. Szeptember 6.*

MEGKÉRDEZTÜK...

„Csak úgy! Beosztani! Minden búzaszemhez egy csepp verejtéket. Mert minden magvető férfi szeme szögletében különös redő ül. Abban pihen az akarat, a jövő és a szeretet.”

Nyíró József

Az alábbi riport Köntös Gyulával a Déli-körzeti Kolping Szövetség titkárával készült.

1. MIKOR TALÁLKOZTÁL ELŐSZÖR A KOLPING MOZGALOMMAL?

A nyolcvanas évek legvégén frissen érettségizve ismerkedtem meg néhány fiattal, akik elhívtak segíteni. A feladat nem volt kisebb, mint a mai pécsi Kolping Ház felújításán, rendbetételén segídekezni, a renoválás-átalakítás után takarítani. Az akkor újjáéledő mozgalom képviselői – köszönetképpen – lehetővé tették számunkra, hogy egy 2 hetes németországi (Memmingen) tanulmányúton vehessünk részt. Így mintegy 40 pécsi és Pécs környéki fiatal ismerkedhetett a német nyelv rejtelmével, és emellett természetesen a Kolping mozgalom eszméivel. Szomorú, hogy az akkori buszon utazók közül mára alig egy-ketten vagyunk a Kolpingban vagy közelében. Később a szekszárdi iskola indulása körül „bábáskodtam”, hiszen az akkori „hőskorban” rajtam kívül még nem volt, aki postára, kulcsmásolóhoz szaladt volna, vagy – végszükségben – egy-egy testnevelés- vagy énekórát megtartott volna.

2. MI AZ, AMI MEGFOGOTT BENNE?

Mondhatnám, hogy az a nyitott tekintet, mely a sokunk által ismert Kolping arcokról néz vissza ránk. S ez aprópénzre váltva: olyan, nem ritkán idősebb embereket ismerhettem meg, akik igazi példaképek, ők a hűségesekek, a régi kitartók, a mintaképek. Közéjük tartozik egy volt legényegyleti tag, a világ legbecsületesebb embere: nagyapám. Ők a szívükben megőriztek valamit délceg ifjúkorukból, a hajdanvolt polgári erényekből, bátor lelkesültségükéből és összetartásukból. Ugyanakkor számos év és tapasztalat csiszolta őket áttetsző tisztává, valódi igazlátókká.

Másrésről azok a gondolatok, melyek Adolf Kolpingtól egy akkor alig 20 éves fiatalig hatoltak; és közben hatottak is, engem teljesen megragadtak. Az, hogy a végső, nagy igazságokról lehet ilyen egyszerűen, közérthetően, majdhogynem hétköznapien beszélni. Hogy ez a „beszéd” tettekre sarkall, s hogy ezt sok, egyre több ember érti és érzi meg, ezáltal igazi közösségeket képezve. Ez a „rabság” azóta is tart.

3. BESZÉLJ MAGADRÓL, CSALÁDODRÓL, KÖRNYEZETEDRŐL.

Édesanyámmal kell kezdenem, hiszen majd mindent neki köszönhetek: az életemet, a hitemet. Ő indított el azon az egyedül járható úton, mely hitünk szerint az igazi célhoz vezet. Köszönöm Neki szigorát és megbecsítését, fegyelmezését és szeretetét!

Az esztergomi ferenceseknél érettségiztem, ahol a tudományokon túl azt is megtanították, hogy az életet nem kell feltétlenül földhözragadtan élnünk, hiszen már egy egyszerű mezei virág is a Jóisten szeretetét sugározza felénk... Nem lepott meg sokakat, hogy a katonaev után szemináriumba jelentkeztem. Az évek multával azonban éreztem: nem ez az én utam. Az emberekkel való mindennapi kapcsolatokról azonban mégsem mondhattam le, az Országos Mentőszolgálatnál helyezkedtem el szakápolóként, 98-ban pedig megnősültem. 1999 őszén már napi szinten dolgoztam a kolpingban, az akkori körzeti titkárnak segítettem. 2000-ben több változás is volt az életemben: főállású körzeti titkár lettem, valamint megszületett első gyermekünk, Ráhel Réka. Közben jogi egyetemi tanulmányokat folytattam és számítógép-programozói végzettséget is szereztem. Napjainkban – kényszerűségből – másik állásom is van, de minden eltöri az öröm mellett, hogy nyár elejére várhatjuk második babánkat.

4. KÖRZETEDBEN HÁNY KOLPING CSALÁD MŰKÖDIK?

Hivatalosan még 29 egyesületünk van, ám ezek közül öt a kezdeti fellángolás után már jó néhány éve nem működik. Pillanatnyilag 24 aktív egyesület van a déli körzetben. Többnyire mindegyiküknek megvan az a speciális karizmája (rendezvénye, küldetése, feladata), amivel az adott helyen, az adott környezetben tudja felmutatni kolpingi hitvallását. Számomra nagyon jó érzés, amikor időről-időre végiggondolom őket, mert én jól látom, hogy hogyan lesz a részekből egész, hogyan egészítik ki egymást tehetségben, lehetőségben, megvalósításokban. Egyik legfontosabb feladatom is az, hogy ezt a „részekből eggyé levést” megálltassam velük.

5. MIRE VAGY BÜSZKE AZ EDDIGI TEVÉKENYSÉGED KAPCSÁN?

Talán sokan tudják: nem könnyű örökséget vettem át a déli körzetben. Fájdalmasan sok időbe tellett, mire bizonyos dolgokat a helyükre tudtam rakni magamban. Én a fel-

adatomat nem vezetésnek érzem, hanem szolgálatnak. Ezért, mint általában, megpróbálom a középutat járni. Mindenkit meghallgatni, s ha csak lehet, megegyezésre jutni. Többen gondolják úgy, hogy én pesszimista vagyok, pedig ez nem igaz. Én realista vagyok! Véleményem szerint, amivel lehetne (és nagyon sok ilyen dolog van), azzal nem kell dicsekednünk, hiszen az a természetes. Ellenben a gondokat, megoldandó feladatokat ne seperjük a szőnyeg alá, hanem próbáljuk közösen átbeszélni és megoldani.

Mindenekelőtt azonban büszke vagyok az egyesületeinkre. Büszke vagyok a benne élő és tevékenykedő tagokra. Arra, hogy megkeresik és megtalálják a maguk kisebb-nagyobb célját, s a felismert célt igazi kolpingos elszántsággal véghez is viszik. Büszke vagyok arra, hogy ha bátoritanul is, de kezdenek önállóan gondolkodni és cselekedni. Elidegenedés – az ország nyitottá válásával, valamint felgyorsult életvitelünkkel együtt járt annak megjelenése, hogy mindenki kizárólagosan a saját dolgait érzi fontosnak, eltűnt az emberekből az összetartozás érzése. Büszke vagyok arra, hogy Családjaink felismerték ezt, és hajlandóak nem kis áldozatvállalással tenni ellene. Adolf Kolping írta egy helyütt: „Az első lépés mindig elszánt áldozatvállalás, de a másodikban ez viszonzásra talál.” Örülök, hogy Kolping Családjaink kezdik elhinni ezt és ennek megfelelően némelyiküknek már komoly sikerélményei lehetnek.

6. MIT VÉGZETT A KÖRZETED A VEZETÉSED ALATT?

Hálistennek nem én vezetem a körzetet, arra ott a Vezetőség. Viszont tény, hogy nem kis erőfeszítésbe kerül sokak gondolkodásmódját az addigi „kapok”-ból „adnom kell”-é változtatni. Számos olyan gonddal is szembesülünk, melyeket önerőből képtelenek voltunk (leszünk) megoldani. Ezért köszönetet mondok azoknak, akik nyitott füllel és szívvel járva immár rendszeresen vesznek részt azokon az imaalkalmakon, amikor kimondottan a Kolping mozgalomért, egyesületeinkért és saját családjainkért jövőnk össze. Minden eddiginél fontosabbnak tartottuk a generációk közti párbeszéd beindítását és a családok szerepének erősítését. Ennek szellemében váltak hagyománnyá az alkotó klubok és a játszóházak. E rendezvények nyitottak és

Köntös Gyula

reklámozva is vannak, ezen kívül nagyszzerű lehetőséget nyújtanak a fentebb vázolt célok eléréséhez.

A problémák felszínre hozásának és közös megoldásának gondolata is nyitott szívekre talált, hiszen a felújított „Elnökök találkozója” (legutóbb még nagyobb sikerrel összevonva a prézesek és titkárok találkozó-jával) félévenként lehetőséget ad az értéklésre, tervezésre és egymás segítésére.

Fontos volt megéreznünk, hogy Családja-ink egymásra is rá vannak utalva. Ezt elősegítendő találtuk ki 3 évvel ezelőtt a kis-körzeti pályázati rendszert, ami bizonyos feltételek teljesülése esetén az egymáshoz közel működő Kolping Családok közösen szervezett programjaihoz nyújt anyagi támogatást a körzet éves keretének terhére.

7. KAPCSOLAT AZ ISKOLÁKKAL, MÁS SZERVEZETEKSEL?

Személy szerint nagyon kényelmes helyzetben vagyok, hiszen a szekszárdi iskola minden körzeti rendezvénybe bevonható, minden segítséget megkapunk onnan. Amit még nem sikerült elérnem, hogy az ott folyó példaértékű és lelkesítő munkára kíváncsivá tegyem a tagjainkat. A 2005-ös évrnek egyik fő feladata lesz, hogy az egyesületek és a szekszárdi iskola között valamilyen közös platformot találjunk. Hiszem, hogy mindkét oldalon profitálhatnánk belőle.

Megtisztelő feladat számomra, hogy a Derűs Gyermekkor Alapítvány elnökeként részt vehetek Pécs város civil életében. Ez az alapítvány a legkisebbek helyes szocializációjának elősegítésével foglalkozik, a dél-dunántúli régió kisgyermek szociális intézményeinek támogatásával. Természetesen ha már ott ülök egy városházi ülésen, nem állhatom meg, hogy a Kolpingot is meg ne említsem. Nem ennek köszönhető, de a város és a megye életében már nem születik döntés civil ügyben a megkérdezésünk nélkül.

8. MIT VÁRSZ A JÖVŐBEN?

Legnagyobb álmom, hogy Kolping Családja-ink nem dicsekedve azzal, ami nincs vagy másé; de nem elhallgatva azt sem, ami gond; valóban minden önös érdek nélkül tudjanak dolgozni és áldozatot hozni a közös célért. Szeretném, ha mindenki elismerné a másik tehetségét és elfogadná hibáit, hogy egyre jobban megközelíthessük Kolping Adolf álmát: „A keresztények számára nem pusztán az ég a közös haza, hanem a föld is.”

De vigyázzunk, mert „Aki mindig csak a távoli jövőt fürkészi, könnyen szem elől tévesztheti az előtte álló, éppen órá bízott feladatokat.”

M.S.

Tisztelt leendő ügyfelünk!

Örömmel értesítjük, hogy az MKSZ 2004. szeptember 15-én megnyitotta ügyfélszolgálati irodáját Budapesten és Miskolcon.

Vidéken lakó ügyfelek részére is – a megyei jogú városok helyi Kolping családjai szervezésében – is lehetőséget biztosítunk a személyes megkeresésre. Ennek feltétele, hogy előzetes időpont egyeztetéssel, legalább öt ügyfél személyes meghallgatásra jelentkezzen jogi segítségnyújtás céljából.

- Tanácsot adunk,
- Információs szolgáltatást nyújtunk,
- Vállaljuk beadványok, okiratok szakszerű elkészítését, kitöltését (polgárjogi, családjogi és szociális, munkajogi és közigazgatás jogi – nem peres eljárások – ügyekben.) Pályázati támogatásoknak köszönhetően, valamint az ügy bonyolultságától függően a szolgáltatás díja: 300-3000 Ft.

Szeretnénk, ha bizalmával megtisztelne bennünket

Magyar Kolping Szövetség
Jogsegélyszolgálat

Budapesti ügyfélszolgálati iroda: Dr. Bayer Ildikó
1035 Budapest, Vihar u. 8.

Félfogadás: Hétfő: 14-19h-ig

Kedd: 9-13h-ig

Szerda: 14-19h-ig

Telefon: 06-1 250-1239

E-mail : bayer.ildiko@kolping.hu

Miskolci ügyfélszolgálati iroda: Dr. Lange László
3535 Miskolc Puskás T. u. 4.

Félfogadás : Hétfő: 13-18h-ig

Csütörtök: 8.30-16.30-ig

Telefon: 06-70 220-2133

E-mail: langekolping@chello.hu

„Bifiduszeszenzisz” és társai

Elmondta, hogy a május 1-től ránk is érvényes EU rendelet szabályozza, hogy a termékeken milyen jelölést kell alkalmazni. Minden ételmezert engedélyeztetni kell a forgalomba hozatalhoz, de a továbbiakban a hatóság csak szűrőpróbaszerűen ellenőriz. Az import ételmezerek behozatalánál nem kötelező a bevizsgáltatás, mivel gyártói felelősséget határoz meg az Ételmezertörvény. Ez meglehetősen lazít az eddigi szigorúbb szabályozásokon. Mindenesetre a címkéken fel kell tüntetni a fő komponensek mellett valamennyi felhasználható segédanyagot, – amelyeket legtöbbször azokkal a bizonyos E-kódszámokkal jelölnek –, a mennyiséget, az energiatartalmat, az eltarthatósági vagy fogyaszthatósági időt. Anyagcsere folyamataink egyre jobb megismerésével lehetővé válik ezek segítése a különböző funkcionális ételmezerek fogyasztásával. Ennek a tudásnak a gyümölcse a Bifidus baktériumok használata a különböző tejtermékekben. Ezek a tejsavbaktériumok családjába tartoznak, és normál állapotban is megtalálhatók a tápcsatornában.

Jótékony hatásukat a pH csökkentésével avasabbá tételével fejtik ki, így gátolva a patogén (káros) baktériumok szaporodását. Az egyoldalú táplálkozás egyébként sem jó, minél vegyesebben kell táplálkozni, különös tekintettel az állati eredetű ételmezerek fogyasztására, hiszen hozzájuk állunk felépítésileg a legközelebb. Tekintettel kell lenni az életkori sajátosságokra is, így a fejlődő szervezetnek sokkal több tejtermékre van szüksége, mint az idősebbeknek, hiszen itt már emésztési rendelleneségek léphetnek fel.

A tejtermékek közül sem mindegy, hogy mit választunk. A legfontosabb, hogy ne dőlünk be a 0% zsír csábításának, hiszen az ehhez hasonló termékekben nem sok hasznos anyag van. A Ca, tejfehérje (kazein) természetes állapotukban hasznosulnak a legjobban. Az alapszabály, hogy minél kevésbé feldolgozott terméket fogyasszunk. A forgalomba hozott tejek közül érdemesebb a magas zsírtartalmú, például 2,8%-at inni, hiszen zsírsavakra is szüksége van a szervezetnek az egészséges működéshez. Az esszenciális zsírsavakat táplálékkal kell bevinni. A koleszterin mizéria lezajlása után a mai álláspont szerint ajánlott három tojás fogyasztása hetente, mivel a koleszterinre is nagy szüksége van a szervezetnek, amit, ha nem kap készen, saját magát szintetizálja. A tejszeletekkel kapcsolatban sem szabad bedőlni a hívogató reklámoknak. Lehet,

Simonné Dr. habil. Sarkadi Líviával, a Biokémiai és Élelmiszertechológiai Tanszék docensével beszél- gettem „divatos ételmezere- ink beltartalmáról

hogy kiszámolják a fehérjetartalmat egy pohár teje vonatkozólag, de ez nem feltétlenül jelent teljes tejet.

Számos, a laikus vásárlót megtévesztő termék kerül forgalomba, amelyek elnevezése nagyon hasonlít a drágább, hagyományos termékekre. Például a Frissfől sem tejet, hanem hidrogénezett növényi olajokat tartalmaz. Mivel olcsó, pont azokhoz kerül, akiknek a leginkább szüksége lenne rá: sokgyerekes családok, nyugdíjasok. A vásárló számára azért megtévesztő, mert a magas kalcium és foszfor tartalmú állati eredetű ételmezert helyett egy kevésbé értékes növényi eredetű fogyaszt.

Fogyókúrárt kezdeni leginkább dietetikus tanácsát kikérve ajánlott, a különböző divatos fogyókúrák inkább ártanak, mint használnak. A normális testsúly elérésének legjobb módja a vegyes táplálkozás, semmilyen alaptáplálékot nem kizárva, megfelelő mennyiségű mozgással kombinálva.

A gluténre érzékenyek a kenyérben található sikeféhérijét nem képesek lebontani, amely a rugalmasságért és a hálós szerkezetért felelős. Nekik más típusú gabonaféle, például rozsliszt, kukorica, vagy rizsliszt lehet a megoldás.

A cukorbeteg a glükózt nem tudja lebontani. Nekik különböző édesítőszerrel készítik az ételmezereket. A szervezethez legközelebb álló ilyen anyag az aszpartám, ami aminosavakra bomlik. Azonban annak, aki nem cukorbeteg, az édesítőszer helyett, inkább ajánlott a természetes szénhidrát (kristálycukor, méz, stb.) fogyasztása, hiszen azzal, hogy édesítőszeres ételeket eszünk, becsapjuk a szervezetünket, ami felkészül a glükóz fogadására, emésztőenzimeket termel, aztán hoppon marad, hiszen csak nem jön a glükóz – ezáltal felborulhat a szénhidrát anyagcsere.

Szervezetünknek nagyon kevés vitamin és ásványi só kell. A napi vitaminmennyiséget a vegyes táplálkozás biztosítja, főleg úgy, hogy a legtöbb ételmezert dúsítják is vitaminokkal. A pezsgőtabletták 90%-a segédanyag (kötőanyag), nem tápláló, a szer-

vezet számára felesleges teher. Ráadásul nem minden esetben szakszerűen összeállított az összetevők mennyisége és aránya. Sokszor nincs figyelembe véve az alkotók közötti kölcsönhatás, például a kalcium gátolja a magnézium felszívódását, vagy a vas folsav nélkül nem alkalmas vasbevitelre. Nemrégiben a médiában is hallhattunk az ÁNTSZ vizsgálatáról, amely során ki is derült, hogy számtalan termék nem tartalmazta a feltüntetett mennyiségű vitamint és ásványi sót, de sajnos az is előfordult több esetben, hogy lúzszer többet tartalmazott a feltüntetettnél, ami a túladagolás miatt az előbbinél sokkal veszélyesebb.

Térjünk át a húsokra. Mindenki tudja, hogy nincs minden rendben a húskészítmények körül. A parizer és társai természetesen nem hagyományos értelemben vett húsból vannak. Inkább van bennük porc, bőrke, növényi fehérje (szója), mint izomrost. Ez az ipar melléktermék-feldolgozása. Ez veszélyes is lehet a növényi fehérjére (pl. szója) allergiások számára, hiszen nem számítanak egy állati eredetű termékben növényi fehérjére. Szerencsére ezek a vásárlók már rutinosan ellenőrzik a feliratokat. Az aromaanyagok, ha már itt tartunk, ki hinné, nem eperből, málnából stb. készülnek, na de akkor miből? Tölgyfa fűrészpöréből, amely különböző policiklusos vegyületeket tartalmaz, amelyeket módosítanak, így nyerve a különböző illat és íz anyagokat. Mivel természetes eredetű anyag, nem is kell külön feltüntetni a címkéken. Persze érthető a metódus, hiszen nem lenne annyi málna, eper stb. a világon, amennyi joghurt, ital, vagy jégkrém. Ezeknek kb. 90%-a nem igazi gyümölcsből extrahált aromaanyag.

A gyümölcsdarabok nagy része is ipari gyümölchulladékból, zselatinból, szinezékből és aromaanyagból áll, gyümölcsstartalma minimális. Amerikában a hatalmas konsernek mondják meg, mit kell feltüntetni a termékeken. Ipari titok az aromaanyagok összetétele, hatásuk sem igazán vizsgált. Itt is megemlíthető a szervezet becsapásának esete, lásd édesítőszer.

Az ételmezertudomány fejlődése sokféle technológiai módosítást tesz lehetővé, amelyek kockázatot jelenthetnek az egyre több érzékeny ember számára. A probléma a fogyasztók nem kellő tájékoztatásában, sokszor a félrevezető reklámokban rejlik. Az egyetlen megoldás, hogy mindenképpen nézze meg mindenki, mi van arra a bizonyos címkére feltüntetve.

Krajcoviczs Hajnalka

Szállást keres a Szentcsalád

→ A bibliai Józsefet harminc ezüst-pénzért eladták a testvérei irigységből, önzésből, féltékenységből rabszolgának idegeneknek.

→ Jézust elárulta Júdás harminc ezüst-pénzért, mert fukar és fősvény volt.

→ A Szentcsalád szállást keresett Betlehemben. A betlehemiek nem fogadták be a Szentcsaládot.

→ József testvérei megkapták büntetésüket. Éhinség tört országukra.

→ Júdás megkapta büntetését. Önmaga lett saját bírója és hóhéra.

→ A betlehemiek is megkapták büntetésüket. Heródes legyilkoltatta a két éven aluli fiúgyermeküket.

→ Jézus azonban mégis megszületett barlangistállóban, mert a pásztorok befogadták a Szentcsaládot.

→ Vannak betlehemi lakosok és vannak saját hazájukban hontalan, kivetett pásztorok.

A betlehemi lakosok okosak, óvatosak, úgymond „felelős hazafiak”. Csak magukra gondolnak. Nekik a népszámlálás kellemes ünnep, amit nem engednek megzavarni. Mindenki gondoskodik magáról – mondják. A betlehemi lakosok minden „idegent” befogadnak, mert az hasznos, jövedelmező. Ők mindenki másságát tisztelik, mert az érdekes, izgalmas. A saját fajtájukat a betlehemiek nem fogadják be. A Szentcsalád másságát nem tisztelik, mert az „Más” – hangoztatják. Ők kettős mércével mérnek.

→ Pedig a Messiás „övei közé jött, de övei nem fogadták be”. Nem ismerték föl látogatásának idejét. Vakok voltak. De vakságukért ők maguk a felelősek.

→ A pásztorok meghallották a zörgetést és ajtót nyitottak, mert hittek a hétköznapok csodájában. Nem a zsigereikkel, hanem a szívükkel gondolkodtak, szavaztak. Félretették a „belek” és az „agy” józanságát.

Hitték, hogy itt most egyszeri, kivételes és soha vissza nem térő lehetőségről van szó. És ezzel az alkalommal élni kell. Cselekedni kell. Egyszerűen. Szélesre kell tárni a szíveket és az ajtókat. Be kell fogadni a szállást kereső Szentcsaládot. A pásztorok ezt tették és ma is ezt tennék.

→ A pásztorok most egyelőre eltűnnek. Visszatérnek a nyájhoz. Dolgoznak, imádkoznak és hisznek. Együtt a határaikon kívül rekedt pásztorokkal. Hagyják a betlehemi lakosokat, hadd éljenek maguknak. Úgysem szaporodnak. Így majd kevesebb lesz a lakos és több lesz a pásztor. A pásztorok kellemes karácsonyt kívánnak a betlehemi lakosoknak; egyenek, igyanak, emésszenek. Zárkózzanak önzésük falai mögé. Nekik ez a karácsony. A pásztorok viszont nem kellemes, hanem kegyelemteljes karácsonyra vágnak. Ők várnak az angyal szavára. S ha megint eljön az óra, felharsan a kürtészó és újra felsír a tárogató, a pásztorok ismét Betlehemben lesznek, hogy fogadhassák azt, akit be kell fogadniuk. Amen.

*Dr. Bolberitz Pál
2004. XII. 12.*

ELSŐPÉNTEKI MISSZIÓS KONFERENCIA BESZÉDEK A MAGYAR CSALÁDOKHOZ

Helyszín: Városmajori Jézus Szíve templom, Budapest, XII. Csaba utca 5.

A SZENTMISÉK 18.00 ÓRAKOR KEZDŐDNEK.

2005. február 4.

Várnai Péter egyetemi lelkész – Az élet és egészség keresztény megbecsülése a családban. Mértékletesség erénye evésben, ivásban, dohányzás, drog fogyasztás.

2005. március 4.

Dr. Osztie Zoltán plébános – Keresztény és helyes magyar nemzetudata nevelés a családban.

2005. április 1.

Blanckenstein Miklós rektor – Imaélet a családban. Papi és szerzetesi hivatás ébresztése a családban.

2005. május 6.

Blanckenstein György plébános – A keresztény házasság mint élethivatás. A házassági kapcsolat megújítása az idő múlásával.

2005. június 3.

Dr. Kállai Emil Sch. P. – A személyek méltóságának tisztelete a családban. Botrány.

*„Valamennyi családot megvédem és ottlambba veszem, amely szükségében Isteni Szívemhez fordul, legyen bármilyen súlyos helyzetben. A szétbomlott családokat ezzel az eszközzel megint egyesítem.”
(a Szent Margit által kapott ígéretéből)*

Mindenki „Tüzikéje”, az északi körzetben nyolc Kolping Családnál rendezte meg a „Szállást keres a Szentcsalád” ünnepségsorozatot

A herminamezei Kolping Család is felelevenítette ezt a szép népi hagyományt, a Szent Család a Kolping tagok otthonaiban keres szállást. Minden este más család otthonában gyűlnek össze és imádkozva, énekelve készülnek a karácsonyra a romhányi kolpingosok. Ebben az évben az MTV Katolikus Krónika című műsora is beszámolt erről a meghitt, szép eseménysorozatról.

része, Kárpátalja

Az eddigi gyakorlat alapján családi üdüléseink helyszíne Erdély, Felvidék és a Délvidék voltak. A Pestszenterzsébeti Kolping új megoldást választott: irány kelet. Nem csalódtunk. Az indulás augusztus 24-én 8 órakor a Kolping Ház elől. Az első nap 350 km-t tettünk meg szálláshelyünkig, Csetfalváig. A trianoni határon a benzinturizmus miatt kellett várakozni. Mindkét oldalon magyar és ukrán rendszámú személyautók hosszú sora. Nem mindegy, hogy feleannyit, vagy a dupláját fizetik zyanazért. A beregsurányi határállomást a regzsász követte, ahol mindenütt kettős írat volt. Mivel ez a járás többségében magyar, az ukrán zászló mellett ott a piros-fehér-zöld is. Megnéztük a katolikus és a református templomot, a magyar színházat, a vármegyeházát, a nemrég még vitatott, felújítás alatt álló főiskola épületét. Láttuk István király és Petőfi Sándor szobrát, Bethlen Gábor emléktábláját.

Másnap Ungvár következett, Kárpátalja legnagyobb városa. Megnéztük a várost, a várat, a várban lévő múzeumot és a skanzent. A váruddvaron ruszin szülőktől származó, de szintiszta magyarsággal tartott előadást az ottani főiskola tanára, aki egyébként kutató. Kárpátalja fővárosában kevés magyar szót hallottunk, hiszen a II. Világháborút követően nagyon sok ukránt telepítettek be. Ma már az ukránok gyerekeiket magyar iskolába járatják, abban a reményben, hogy a magyar és egy nyugati nyelvvel szerencsésebbek lesznek, mint ők. A város főtere korábban Szabadság, ma Petőfi tér. Ehhez a döntésükhöz az is hozzájárulhatott, hogy a költő verseit szlav nyelvekre is lefordították.

Harmadnap a felújított munkácsi várat néztük meg. Sajnos a felújítás előtti régészeti feltárás elmaradt. A vár két terme emlékezetes marad számunkra: a Rákóczi és a Petőfi terem. Mindenütt kettős felirat, a fedelmenet a ruszin lakosság cárként tisztelte, legendák keringenek róla még ma is. A Latorca völgyén mentünk fölfelé. Láttuk az

Árpád vonalat, amelyet a Vörös Hadsereg nem tört át, viszont fel kellett adni, mert déli irányból a háttámadástól kellett tartani. Vereckén a csoport két legfiatalabb tagja, egy 12 és egy 15 éves kislány, testvérpárok koszorúztak. Utána következett a hat nap alatt az egyetlen szervezett meleg ebéd Vereckén, kitűnő hangulatban. Hazafelé a szolyvai emlékfalnál álltunk meg. Velünk volt egy falubeli kislány, őt és az idegvezetőnket kértük meg, hogy helyezzek el az emlékkoszorúnkat. 16000 kárpátaljai magyar áldozat előtt hajtottunk fejet.

Következő nap a Tisza folyását követtük. Tiszaujlakon megálltunk a turulmadaras emlékműnél, amely Rákóczi első győztes csatájára emlékezik. Nagyszőlősön a Perényi kastélyt néztük meg, a kastély ura életével fizetett az 1848/49-es szabadságharcban való részvételéért. Még életében meghagyta, hogy a kastély kapuja állandóan nyitva legyen, hogy a bujdosó honvédek betérhessenek. Azóta nyitva van a kapu. Técsőn is megálltunk, a Kossuth szobornak története van. Amikor a Vörös Hadsereg közeledett Kárpátaljához, az egyik técsői polgár úgy gondolta, jobb lesz a szobrot eldugni. Talicskára tette, közben elfáradt, és betért a kocsmába. Kifelé jövet észlelte, hogy se szobor, se talicska. A szobor a 90-es évek elején került elő, egy másik aggódó técsői polgár rejtette el. A református templom gyönyörű kazettás mennyezetében gyönyörködünk. A falon egy nemzeti színű zászló abból az időből, amikor Kárpátalja már nem Csehszlovákiához és még nem Szovjetunióhoz tartozott. A zászlót a templom padlásának egyik gerendája alá dugták, majd elfelejtve, csak a felújításkor került elő. Megnéztük a város szülőltjének, Hollósy Simonnak a szobrát és a Tisza túlsó partján a Nereszen hegyet, amelyet sokszor megfestett. Aknaszalaitán (jelenleg Románia) nem álltunk meg, de áttekintettünk a Tisza másik partján elterülő Máramaroszigetre. Milyen dallamos a város neve! Európa közepénél rövid pihenőt tartottunk. Rahónál a Fehér és Fekete Tisza találkozásánál csodáltuk meg. Végcélunk a Tálárhágó volt. Itt láttunk olyan két háború közötti határkövet, amely egyik oldala Csehszlovákiát, míg a másik oldala Lengyelországot jelezte. Visszafelé Körösmezőnél a Fekete Tisza egyik függőhídján átkelve egy működő fatemplomot néztünk meg.

Az ötödik nap Huszt romváránál álltunk meg, de nemcsak megálltunk, hanem fel is mentünk a várba, miként Kölcsey. Ez a vár abból a szempontból kivétel, hogy nem az

osztrák hadmérnökök robbantották fel, hanem négyszer csapott bele a villám, a negyedik a löporraktárba. Ezután olyan döntés született, hogy nem érdemes helyreállítani. Szeklecén egy több évszázados fatemplomot néztünk csodálattal, hiszen a történelem viharai nem égették fel. Teljes egészében faszervezetű, egyetlen szög sem található benne. A helyi lakosság természetesen a mellette lévő új templomra büszke. A Talabor völgyében folytattuk utunkat.

A Szineveri tavat 1700 méterre közelítettük meg autóbusszal, aztán átszálltunk az apostolok lovára. Több bővizű forrással találkoztunk. Úgy gondoltuk, hogy 850 métert megyünk felfelé, ugyanennyit lefelé és ott lesz a tó. Tévedtünk, a teljes utat felfelé menetben tettük meg. A tavat a Szent Anna tóhoz lehet hasonlítani. A különbség a kettő között az, hogy míg az erdélyi tavat a csapadék táplálja, addig a szineverit három patak. A vízhozamtól függően a tó felülete 3 és 7 hektár között ingadozik. A tavon közlekedő tutajok ottjártunkkor a parton voltak. Még aznap este a falu közösségi házában műsoros búcsúvacsorával láttak vendégül, ezen a polgármester is jelen volt.

Másnap háláadó szentmisén vettünk részt. A településnek két temploma van, egy középkori református, a karcsú fa tornyot négy fiatoronnyal építették 1796-ban. A katolikus templomot a római és görög katolikusok közösen használják. Ez egy teljesen új templom Makovecz stílusban. Egy spanyolfalszerű, jelképes ikonostázt a görög katolikus mise alatt kinyitnak, a római katolikus alatt összecsuknak. Ennyire egyszerű, ha van egyetértés... Magától értetődő, hogy egyik vasárnap görög katolikus mise van, a következő vasárnap római katolikus. Mi a görög katolikus misét „fogtuk ki”. Ez azt jelentette, hogy a megszokottnál többször vetettünk keresztet.

A pap háttal misézett, az idősebbek emlékeztek, amikor még a római katolikus misén is ez volt a gyakorlat.

A polgármester rendkívül udvariasan kocsijával felvezette buszunkat a schengeni határig. Így egy-egy több órás várakozástól menekültünk meg. Hazafelé megnéztük Tákos község református templomát, amely a Csetfalvainak testvértéploma.

Tudjuk javasolni a másik 105 egyesületnek a kárpátaljai üdülést, ahol földrajtot és történelmet lehet tanulni. A vendéglátó polgármester címét, telefonszámát örömmel adjuk meg a többi Kolping családnak.

Takács István elnök

Pestszenterzsébeti Kolping család

A keleti körzet hírei

Arló az ország északi határa mellett. Ózdtól néhány kilométerre fekvő mintegy négy és félezer lélekszámú község az egykori ipari nagylélekszámú községében. A civil egyesületeknek és a közösségi életnek alig voltak hagyományai. Kontra Gábor fiatal plébános atya, a polgármester úr és Kozma György cursillos társunk beszélgetései során merült fel, hogy olyan egyesületet célszerű létrehozni a településen, amelytől az emberek nem idegenkednek, félig civil, mégis közel áll a keresztény értékekhez. Így merült fel a Kolping család alapításának gondolata, hiszen ennek legényegylet formájában az 1900-as évek első felében már voltak képviselői, hagyományai.

Az arlói Kolping Család vezetősége

A beszélgetések és szervezés után december 9-én jöttünk össze a polgármesteri hivatal tanácskozó helyiségében. – mivel erre alkalmas hely a plébánián jelenleg nincs – és tartottuk meg az alakuló közgyűlést. A levezető elnöki feladatot az egri Kolping Család elnöke vállalta. A jelenlévő 18 fő alapító tag elfogadta az alapszabályt és megválasztotta a vezetőséget. Hála Istennek a körzet 21. Kolping családja nemcsak a legújabb, hanem a legfiatalabb is, mert az elnökség tagjainak életkora nem haladja meg a 35 évet. A vezetőség elnökévé választották Moslankáné Tengely Jolánt, titkárrá Bárdos Mariannát, gazdasági vezetőnek Zsigrainé Bárdos Esztert. A vezetőség tagja lett még Kozma György, a lelki vezetést természetesen Kontra Gábor plébános úr vállalta.

A vezetőség már is megfogalmazta egyik fő feladatát, otthont szeretnének teremteni a Kolping családnak, hiszen erre megfelelő helyiség van, csak rendbe kell hozni. Gratulálunk az új Kolping családnak, a vezetőségnek és sikereket kívánunk munkájukhoz.

Az egri Kolping Család szervezésében folytatódott a Kolping Katolikus Akadémia előadás sorozata, és december 14-én dr. Seregély István érsek úr tartott nagyszerű

előadást „A magyar egyház a mai világban” címmel. Ezzel a látogatással a Kolping család régi kívánsága teljesült, nevezetesen, hogy érsek úr is látogasson el hozzánk. Nagy ajándék volt ez számunkra és a jelenlévő, mintegy 80 hallgató számára is. Megismerhettük azokat a sikereket amelyeket az utóbbi 15 évben az egyház elért, és azokat a gondokat, amelyekkel nap, mind nap meg kell küzdeni. A paphiánnyal, amelynek oka elsősorban a jelenlegi családok állapota, a kevés gyermek. Az egyházi oktatási és szociális intézmények helyzete, amelyet a 2005-ös költségvetés hátrányosan érint. Mindenkit megérintett, hogy az érsek úr közvetlen hangon, életéből vett példákkal magyarázta és tette érthetővé mindnyájunk számára az egyház helyzetét a mai világban. Hálát adunk a Mindenhatónak, hogy nemcsak a Főpásztort, hanem az Embert is megismerhettük, munkáját, vívódásait, küzdelmeit, örömeit, reménykedését. Köszönetet mondunk, hogy sok fontos munkája mellett is időt szentelt számunkra, eljött közénk, bátorított és biztatott bennünket. Imáinkban Isten áldását kérjük további munkájára, szolgálatára.

Az egykori Kolping ház dísztermében december 21-én rendezte meg az egri Kolping Család hagyományos karácsonyi ünnepségét. A betlehemi lángot ez alkalommal is a cserkészek hozták el hozzánk.

A belehemi láng

amelyről meggyújtottuk az adventi koszorú gyertyáit. Az elhangzó vers és kürt szóló után Gonda Imre atya, a Kolping család lelki vezetője mondott mélyreható gondo-

latokat Jézus születéséről, a karácsony ünnepéről. Ezt követően az Egri Ciszter Gimnázium tanuló betlehemes misztérium játékok mutattak be Köves Eszter tanárno vezetésével. A gimnázium ének és zenekara előadta Bisztriczki Zoltán tanár úr dirigálásával Saint Exupéry: A kis herceg zenés változatát. Az ünnep a mindenki karácsonya volt, mert a Kolping tagok mellett számos érdeklődő, a Szalparti Kisegítő Iskola tanulói, és mindazok, akik máshol nem ünnepelhetek, eljöttek és velünk örvendeztek a megszülető kis Jézusnak. Végetetül a szeretet lakomáról a Kolping család tagjai gondoskodtak.

A Kolping családuink egyik tagjának réggen dédelgetett álma vált valóra 2004. november 10-én, amikor sor kerülhetett kiadott verses kötetének bemutatására. Nagy Edit: „Nádszagú Felhőkön” címmel megjelent könyvébe a bőséges termésből a 100 legjobbnak ítélt vers került. Dr. Löffler Erzsébet, az egyházi múzeum igazgatója méltatta és értékelte az általa legjobbnak tartott verseket, de elsősorban azt a fáradt, kitartó munkát, amelyet Nagy Edit pi gondjain túl végzett. A költészet szeretetéről így ír: „...a szerettemmel való küzdelmes öröm közepette hangolódtam rá a költészet csodálatos világára”. A könyvben található értékelés szerint: „Életének vonalát a Teremtő vezeti, s a kapott talentumokat miérettünk kamatoztatja”. Ezúton is gratulálunk álma megvalósulásához, vezesse a Teremtő és adjon egészséget további kötetek megjelenéséhez, hiszen ahogyan ő mondta, van miből válogatni, új versek is születnek és körvonalazódik a második kötet összeállítása.

Az adventi időszak kezdete előtt Kolping családuink a vigadózásnak szentelt egy szombat estét és hagyományainkhoz híven „Katalin” bált rendeztünk. Ez a rendezvényünk alkalmat ad arra, hogy kívül állók is beleláthassanak a Kolping család életébe, a családias hangulatba, mi pedig bemutat-hassuk fiataloknak és idősebbeknek, hogy a diszkrét világán túl is van szórakozási lehetőség.

Az egri Ciszterci Gimnázium 22 fős táncsoportja palotással nyitotta meg az estét, majd a megjelent 135 vendéget Bossányi László, a KDMP Heves Megyei Elnöke köszöntötte. Éjjelkor a szegedi Szent Imre Katolikus Szakkollégium 12 fiatalja angol keringővel kedveskedett nekünk, amelyet az Egri Kolping Család ruháiban mutattak be. A kapcsolat megteremtője Menyhárt Zi-

ta tanárnő, aki Szegeden tanult, Egerben lakott, és most a kollégiumban dolgozik. Bizunk abban, hogy Szegeden segíthetik a Kolping család tevékenységét.

Az estet Szarvas István atya, az Egri Ka-

Katalin bál, nyitótánc

tolikus Rádió igazgatója zárta be, értékes gondolatokat adva az adventi időszakra és a közelgő karácsony ünnepre.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik segítettek a szervezésben, az est megrendezésében, a tombola lebonyolításában. A Kolping családjunk jó hírét sokan vitték magukkal és talán új tagokat is nyerünk a mozgalmunknak.

Bisztriczki Lászlóné
Körzeti titkár

Ígyar vagyok

-Megkérdeztek Budapesten:
„Hol tanultál meg magyarul?”

Nem érdekel se név, se vér,
Melyet lüktetve visz az ér-
Engem hevít a szenvedély.

Családfám két századig ér;
Sosem termett nekik babér,
Éltek és haltak a honér.

Aminek szültek, az vagyok,
Vágyaim törpék, vagy nagyok,
Népemről szólnak a dalok.

Ne üssenek rám bélyeget,
Olyat, mi sérti lényemet,
Gúnyos szavak se érjenek.

Vallom s védem az igazam,
Nem igazolvány igazol,
Mit megítélnék valahol.

Ott élek, ahol őseim,
Erdély hegyein, völgyein,
Mit megszentelt a munka, kin.

Apám, anyám volt mesterem.
Megtanítottak nyelvemen-
S megnyílt bennem az értelem.

Nem érdekel, mit mondanak,
És nem kérdezem, te ki vagy.
Lesz még csoda a nap alatt!

Tudom, nem elég csak a név,
És nem elég pusztán a vér:
Mennyi vér s név és - mit sem ér.

Nem magyarázom, ki vagyok.
Érzelmim szentek, nagyok.
Népemről szólnak a dalok
-ameddig élek és halok!

Baricz Lajos
Marosszentgyörgy, 2004. Február 8.

Rózsafüzér a rádióban

Az új esztendő első vasárnap estéjén a budaörsi Kolping Család fiataljai imádkozták a Rózsafüzért a Magyar Katolikus rádióban. Különleges alkalom volt ez számunkra, nemcsak az időpont miatt, hanem a szerkesztő beleegyezett abba, hogy a tizedek előtt saját könyörgéseinket olvassuk be, olyan könyörgéseket, amit Axel Werner general prézes atya körlevelében megfogalmazott.

Ezek a következők voltak

1. Kérjük Urunk, adj erőt a szökőár túlélőinek az élet újrakezdéséhez.

2. Segíts Uram, hogy a természeti csapás következtében megsérült gyermekek mielőbb lelki és testi gyógyulást nyerjenek.

3. Mindenható Isten, hallgasd meg kérésünket és imáinkat, hogy alapítónkat, boldog Kolping Adolfot hamarosan a Te nagyobb dicsőségedre és minden embertársunk üdvösségére szentként tisztelhesünk.

4. Add Urunk, hogy a Nemzetközi és a

Magyar Kolping Szövetség vezetői soha ne térjenek le az alapító által kijelölt útról, segítsd közösségeinkért végzett áldozatos munkájukat.

5. Adj Urunk családjainknak békét, sok

kegyelmet, jó egészséget az elkövetkezendő Új Esztendőben.

A jövőben is lehetőséget kapunk arra, hogy saját könyörgéseinket olvassuk be a tizedek előtt.

Hudson Judit

Kolping Család a budavári óvodában

A budavári Katolikus Kolping Óvoda pedagógusai és szülői munkaközösségének tagjai, Kolping Család alapításán fáradoztak az elmúlt hónapokban. A sok munkának meglett a gyümölcse. 2004. November 24-én alakuló közgyűlést tartottak, melyen részt vettek a Magyar Kolping Szövetség és az északi körzet vezetőségének képviselői is. A Kolping család prézesének Varjú Imre atyát, a Mátyás templom plébánosát választották, elnöknek Dobainé Ma-

rikát, az óvoda vezetőjét. Az alakuló közgyűlés után Imre atya felszentelte az óvoda helyiségeit. Kívnjuk az újonnan alakult Kolping Családnak, hogy sok szép élményekben gazdag időt töltsenek el együtt, egymás örömeire kolping szellemiségben.

A zászlószentelést tavaszra tervezik a Mátyás templomban, amire nagy szeretettel hívnak és várnak minden Kolpingost.

A pontos időpontról tájékoztatunk.

Hudson Judit

Betlehemi láng

Advent utolsó vasárnapján felkerekedett az ország több Kolping Családjára, hogy az idén is hazahozza Bécsből a betlehemi lángot. Négy busszal, és személygépkocsikkal érkezünk az osztrák fővárosba. Dél előtt sok program között válogathatunk. Délután fél háromtól a Magyarok Templomában gyülekeztünk, és a kállói asszonyokkal együtt énekelve, imádkozva várakoztunk. 15 órakor ünnepélyes bevonulással kezdődött a szentmise, amelynek élén a kállói fiatalok hozták a lángot. Kapás Attila atya (Kálló), celebrálta a szentmisét, koncelebrált Michels Antal atya (Esztergom) és Krammer András diakónus (Csepel). Attila atya szentbeszédében arra buzdított, hogy merjünk igent mondani Krisztus követésére. A szentmise után minden Kolping Csa-

lád a kapott és hozott lámpásokban vitte haza a lángot. Még két-három órát maradt a társaság Bécsben, gyönyörködtünk a csodálatosan kivilágított városban, hallgattuk az utcazenészek koncertjeit.

A bécsiek esti programja az, hogy kimennek az utcára, sétálgatnak, beszélgetnek, baráti társaságok puncsot isznak, krumplis lángost esznek és jól érzik magukat. Mi is belekeveredtünk ebbe a csodálatos forgatagba. Érdekes volt, hogy a vödreinkben vitt viharlámpásainkat látva ránk mosolyogva kérdezték: Betlehem Licht? Ja - válaszoltuk visszamosolyogva.

Késő este értünk haza, de másnap az ünnepi szentmisékre már vittük a béke legszentebb szimbólumát, a betlehemi Szülétés Templomából hozott lángocskát templomainkba, a templomokból pedig otthonainkba a fényt.

Semegi Józsefné Csepel

Az abortusz következményei

Szomorúság és fájdalom: Ezeket az érzéseket nehéz feldolgozni, mert:

- a nő maga is hibás
- nincs lehetősége látni, vagy érinteni a gyermek holttestét, meggyászolni a halálát (Angliában természetes, hogy az elvetélt magzatot, mint egy elhunyt kisgyermeket a gyász minden állomásával eltemethetik. Erre nálunk még csak kevés példa van.)

- gondolkodását a közkeletű „ez a valami nem is volt gyermek” gondolat uralja,
- ezt sugallja környezete is
- nincs, aki meghallgatná a fájdalmát.

Ha nem gyógyul meg a belső seb, a nő félelmekkel küzd, apatikussá és ingerlékenyvé válhat. A fel nem dolgozott fájdalom depresszióhoz vezethet. Ez megzavarhatja az immunrendszer működését, így megnöhet a rákveszély.

Bűntudat: A közgondolkodás szerint az abortusz nem gyilkosság. Mégis minden nőnek a szívébe van írva, hogy a megfogant gyermek megölése bűn, még akkor is, ha tudatosan nem ezt vallja. (A 8-12 hetes magzatról sok nő tudja, hogy jól elkülönült szervrendszerekkel, dobogó szívvel, összehangolt működéssel, fájdalomérzékeléssel bíró új emberi lényről van szó.) Az elnyomott bűntudat következményei: szomorúság, sírás, negatív gondolkodás, pesz-

szimizmus, önvád, önelutasítás. Mindez, valaki másra kivetítve pedig gyűlöletet kelt az illető ellen (a gyermek apja, az orvos, a férfiak, a gyermeket vállaló nők ellen). Ebből fakad a takarítási mánia: piszkosnak érzi magát, emiatt a környezetét takarítja, hogy ne kelljen bevallania: a piszok belül van (vö.: Arany János: Ágnes asszony).

Félelem

Megismeri saját agresszivitását. Fél attól,

hogy újra megismétlődik, és újra bajt fog hozni valakinek. Ennek következménye a kényszeres ellenőrzés (vízcsapok, gázcsap).

Félelem a szülői szereptől: megtapasztalva saját gyilkosságát, attól fél, hogy nem szeretné, vagy kínozná gyermekét, ezért fél újabb gyermeket vállalni, vagy agyonkényeztetni a megölt gyermek testvérét/féltestvérét.

Bizalmatlanság: Saját és mások agresszivitásának hatására elveszíti az Isten és az ember alapvető jóságában való hitét. Bizalmatlanná válik önmagával és másokkal szemben.

Elutasítottas-érzés: Önmagát lebecsüli; úgy érzi, hogy másoknak sem fontos, nem szeretik. Emiatt kényszeresen - szinte az elviselhetetlenségig - ragaszkodik néhány emberhez.

Harag: Haragot érez önmaga, az orvos és azok ellen, akik az abortuszt tanácsolták, vagy nem elleneztek azt. Végső soron Isten ellen lázad, aki megengedte a gyermek megfogását és őt ilyen helyzetbe hozta.

Bosszúvágy: Úgy gondolja, hogy akikre haragszik, azokon bosszút kell állnia, és akkor „minden jó lesz”.

A hormonális ciklus hirtelen megszakítása: Az áldott állapot a hormonháztartás megváltozásával jár. Ez a szoptatás végére rendszerint helyreáll. Az abortusz következtében viszont hirtelen megszakad ez a természetes folyamat, „fejreállhat” a hormonháztartás. Következményei: mellrák, depresszió.

Évforduló - reakció: Az abortusz évfordulóján és azon a napon, amikor a gyermek megszületett volna, a harag és a fájdalom sokkal erősebb.

Beteljesületlenség-érzet: Emiatt „helyettesítő” gyermeket akar (például kényszeres örökbefogadók).

Elvesztett ártatlanság: Érzi, hogy soha nem teheti meg nem történtté az abortuszt, ezért inkább cinizmussal igyekszik kezelni: „Nekem már mindegy.”

Alvászavarok, rémálmok: Sokan nem alszanak jól, rémálmaik vannak, esetleg a megölt gyermekkel álmodnak. („Egy kis csecsemőt tartottam a kezemben, de nem

olyan volt, mint egy rendes gyerek. Mindene hajlott, lógott jobbra-balra.”)

A női identitás krízisei: A nő alapvető hivatása az anyaság, ami gyöngédséggel, törődéssel jár. Az abortusz ennek ellentéte, ezért tönkreteszi a nő személyiségét. Sokan megkeserednek, megkeményednek, adott esetben harcos feministákká válnak.

A szülői szereppel kapcsolatos problémák: Azok a nők, akiknek abortuszuk volt, nehézségekkel küzdenek későbbi

Kegyeleti hely a meg nem született magzatgyermek emlékére Kecskeméti - Maria-Kápolna

gyermekeik nevelésével: sokkal türelmetlenebbek, agresszívebbek, jobban hajlanak a gyermek elhanyagolására, mint más nők.

A tragédia újrajátszása: Akinek már volt abortusza, könnyebben követ el egy másodikat, mint az, akinek még nem volt. Sok nő azért választja az újabb abortuszt, hogy ezzel újra átélje a tragédiát és „bizonyítsa”, hogy az normális dolog. Akik saját maguk is abortusz-túlélők, sokszor - öntudatlanul is - saját anyjukon akarnak bosszút állni, nehogy az nagymama lehessen.

Depresszió: Kétségbeesés, öngyilkossági kísértések. Pszichoszomatikus betegségek, más pszichés panaszok:

- félelem a kismamáktól és/vagy kisgyerekektől
- összpontosítási nehézségek, hiperaktivitás, emlékezetkiesés
- szexuális problémák: frigiditás vagy promiskuitás
- függőségi betegségek kialakulása: drog, alkohol, gyógyszerfüggés
- önértékelési zavarok.

Az ismertetőt kiadta: Kalocsa-Kecskeméti Főgy. házmege Élet- és Családvédelmi Központja.

Cím: Helvécia 6034, Kiskőrösi út 12.

A témában bővebb felvilágosítást a fenti címen,

vagy a következő telefonon lehet kérni:

06-20 366-2444

Hírek a Nagyvilágból

AZ ÚJÉV ALKALMÁBÓL

Ismét túljutottunk egy éven, és bár különféleképpen értékeltük, köszönet jár érte. Az eredményt sokféleképpen értékeltük. Egyesek számára sok pozitívummal és eredménnyel végződött, ugyanakkor mások szerint veszteség, gond, szükség és bánat volt fellelhető. De mindettől függetlenül a visszatekintés bármilyen is volt, az elkövetkezendő 2005-ös év új lehetőségeket kínál.

Ez természetesen a Nemzetközi Kolping Szövetségre is vonatkozik. A 2004-es évben, mint általában az emberi életben számos ellentmondás volt fellelhető. Az egyik oldalról előretörés a Szövetségben, új alakulások, sok lendület, lelkesültség, másrészt viszont egyes Kolping Családoknál, egy bizonyos fáradékonyság, növekvő elgedés, viszont alábbhagyó aktivitás volt észlelhető.

Azonban minden ellentmondás és változó fejlődés ellenére a Szövetség részére egy eredményes évnél tekinthető. A Nemzetközi Kolping Szövetség tovább növekedett, újból százazrek profitáltak a Kolping Családok és tagok szociális aktivitásából, és érezték a mi Istenünk szerető gondoskodását, sokan ismét a Szövetségben belül érezték az élet értelmét és a biztonságot, hitüket az Úrban megerősítették, és a hit erejéből cselekedtek.

Mindezekből nyerjük a reményt, hogy a 2005-ös esztendőre bizalommal tekinthetünk, mint ahogy azt Adolf Kolping tette 1862-ben egy írásában: „Csak semmi félelem a jövőtől, és attól, amit az hozhat. Az ég nem fog összedőlni, és a mi Istenünk továbbra is a világ Ura marad, aki bizalommal feléje közeledik, az biztonságot talál nála.

Maradjunk meg tehát a keresztényi hitben, és hagyjuk a világot futni.”

Minden jót és egy Isten áldotta 2005-ös új évet kíván

*Msgr. Axel Werner
Generalpräses
Hubert Tintelott
Generalsekretär
Bernhard Hennecke
Bundesgeschäftsführer*

RÓMA

A pápai audiencia keretében a szentatya, II. János Pál pápa 2004 december 1-én fogadta Msgr. Axel Werner nemzetközi főprezest, és Hubert Tintelott nemzetközi főtitkárt, akik a szenttéavatási imát és a képet mutatták be, amelyek az imalapokon is szerepelni fognak. A Szentatya minkettől megáldotta. Ez a példány egy könyv formá-

jában kerül átadásra ünnepélyes keretek között 2005-ben Kölnben a Generalratstagung alkalmával a kontinens megbízottjának. Az imalapok, amelyek az egész világon szétosztásra kerülnek, ne csak példaképe legyen tagságunknak, hanem közbenjárónk is Istennél, kéréseink és céljaink vonatkozásában.

AUSTRIA

A grázi Kolping Család 2004. november 28-án ünnepelte 150 éves fennállását, mely alkalmából az osztrák Posta külön bélyeget bocsátott ki. A bélyegen látható a fekete-narancssárga szín, amely jól felismerhetően szimbolizálja az egész világon a Kolping jelenlétét. Először kerül sor arra, hogy hazáján kívül bélyeg formában tisztelték meg személyét és művét.

A 150 éves jubileum alkalmával Egon Kapellari püspök és Msgr. Axel Werner celebrálták az ünnepi szentmisét.

KÖLN/NÉMETORSZÁG

Generalpräses Msgr. Axel Werner a freiburgi egyházmegye prézesének, Robert Heinrichnek átnyújtotta a Nemzetközi Kolping Szövetség kitüntetését munkájának elismeréséül. Ő volt, aki Vietnamban

éveken keresztül személyesen terjesztette a Kolping eszmét, a vezetőképésben tevékenykedett, a Kolping Családokban a kisprojekteket valósította meg és anyagilag is támogatta azokat.

Ma Vietnamban 108 Kolping Család van 3000 taggal.

DÉL-TIROL/OLASZORSZÁG

Déltirolban Otto von Dellemann országos titkár kapta az arany kitüntetést az elmúlt év novemberében a bolzeni Kolping Család 150 éves jubileuma alkalmából. Nevéhez fűződnek mindazok a szolgálatok amelyet a dél-tirolói Szövetség felépítésében és megerősítésében tett, továbbá pedagógiai munkásságáért, és fáradhatatlan tevékenységéért a Nemzetközi Kolping Szövetséggel való együttműködés területén.

ROMÁNIA

Az elmúlt év decemberében került sor Nagyváradon az átépített Kolping Ház felszentelésére és átadására, Tempfli József püspök részvételével. Már 1926-ban létezett a Kolping Ház, de csak 1989-et követően vált lehetővé a célirányos átépítése és használatbavétele. Ma internátus-ként működik, ahol 36 szegény sorsú fiatal elhelyezésére van lehetőség. Bővítés is lehetséges, azonban jelenleg anyagiak hiányában ez nem valósítható meg.

BOLÍVIA

A bolíviai Szövetség az eddigi tevékenységén felül egy egyre inkább teljesítményorientáltabb képzési, valamint orvosi centrumot hozott létre Santa Cruzban. 2004-ben a társintézménnyel együtt El Altoban közel 400 000 ügyfelük van, illetve betegek kezelését végzik. Santa Cruzei intézményük szemüvegeket készít, ugyanakkor a kis szemklinika a szürke hályog eltávolítását végzi. Az intézmény az említett tevékenység következtében egy úgynevezett képzési funkciót is ellát. Mindezek mellett három iskolával is rendelkeznek, több mint ezer tanulóval. Sucre-ban a képzési centrum 2004-ben 800 különböző végzettségű személyről tett említést.

Bolívia 3700 személyt kitevő tagságával a latin amerikai térség egyik legerősebb Nemzeti Szövetsége.

Időjárás-prófécia 2005-re

A „pfuhli időjárásjós próféta”, Kolping-testvérünk, Peter Scheidl 2005-re is elkészítette előrejelzését. Ezt hagyományosan több, ún. százéves időjárás statisztika, népi előrejelzés és a karácsony (12.25. 0.00 óra) – vízkereszt (01.05.24.00 óra) közötti időszak egyes nappalainak és éjszakáinak időjárása alapján állítja össze. Ezekben a mágikus napokban (németül Zwölfte) vagy „Lostage”) vannak a csodás éjszakák (Raunächte), amelyek nemcsak a germán mondavilágban, de más népek mondavilágában is különös figyelmet nyerne. A bűvös napok egyes napjaiból az év egyes hónapjainak időjárására következtetnek. Péter a 12 nap minden órájának időjárás viszonyait feljegyz, és használja előrejelzésre. Tavaly (2004-ben) az előrejelzés – amit több német napilap, folyóirat és rádióállomás is közölt – találati aránya 75% felett volt.

Peter Scheidl

A jóslat korszerűen a következő mondatl záru: „Mindennek ellenére nem vállalkozok felelősséget és nem szavatolok kárért és a következményekért.”

Ha nem is kell elhinni száz százalékos erejéig e prófécia bekövetkezését, érdekes megfigyelni, hogy mennyiben válik be nálunk a megjósolt időjárás. Ehhez kíván jó szórakozást lapunk szerkesztő gárdája és a „próféta”, akinek megköszönjük, hogy átengedte a közlés jogát.

ÍME A 2005 ÉVRE SZÓLÓ, RÉSZLETES PROGNÓZIS:

JANUÁR: A hónap elején napos, enyhe, szeles, de túlnyomórészt száraz az idő. Ez majdnem Ágnes napig (jan.21.) tart, utána jelentős havazás várható, és a hótakaró – különösen a magasabb fekvésű részekben – megmarad.

Parasztreghula: „Ha vízkeresztkor nincs még tél – utána már ne remélj.”

„Reggel kukorékol még a kakas – este emésztli már a has.”

FEBRUÁR: A hónap heves szelekkel kezdődik, és ismét havat hoz. A hideg csak farsangvasárnapig (febr. 6.) tart. Utána Mátyás napjáig (febr.24.) borús és csapadékos napok következnek (hó, eső). Mátyás után még egy hidegbetörésre számíthatunk, mely időnként hóesést is hoz.

A fogorvos így szól a beteghez: „Az ön fogai úgy világitanak, mint a csillagok, olyan sárgán és olyan távol egymástól!”

MÁRCIUS: A maradék óra még újabb hó esik, mert csak Rozina (márc.11.) után tör át a napsugár igazán a felhőtakarón és Gertrúd (márc.17.) utáni melegít. Aztán a nagyhét kezdetekor változókonnyá válik az időjárás. Nagycsütörtöktől (márc. 24.) húsvét hétfő utáni jó idő várható. Az Emmauszjáraskor (márc, 28.) derült ég tekint le ránk.

Az igazság dolgában jól áll a világ, észből eleget kapunk, ez az igazság.

ÁPRILIS: Krescenciáig (ápr. 5.) száraz marad az április, aztán borús, esős idő következik. Rainer napja (ápr. 11.) után jön az igazi áprilisi, „bolond” időjárás, amely Márk napja (ápr.25.) utáni tart.

Valpurgisz éje sem marad száraz. „Hihetetlen, hogy mennyi melegség árad az adóhivatal leveléből, mondja az adóhátrékos polgár, „igazán megizzasztott!”

MÁJUS: Áldozó csütörtökig elfogadható a májusi időjárás, de utána jelentkeznek a fagyosszentek (Pongrác, Szervác, Bonifác). Szelesre és hidegre vált az idő. Legkésőbb Pünkösddvasárnapján túljutottunk a hideg-időszakon. Dagmarig (máj. 24.) változókonny marad az idő. Ezután a hónap végéig napsütésnek örülhetünk.

Nincsen róza tövis nélkül, Szép lány tiszta vízzel szépül.

JÚNIUS: Norbertig (jún.6.) derűs, napos lesz az idő, majd utána Antal napjáig (jún.13.) általában száraz napok következnek, de zivatarok is előfordulhatnak.

A jún. 18/19-i hétfőre változókonny, majd ismét napsütésnek örövendhetünk Medárdig (jún.27.)

Nyaraló vendég a rendőrségen:

– Ellopták a pénztárcámat.

– Milyen volt?

– Magas, barna és feketeszemű.

JÚLIUS: Július első és utolsó hétfőjéig nem felel meg nyári elképzeléseinknek. De Kilián napjától (júl. 8.) Bencéig (júl. 11.) nagyon meleg, majd elvben száraz idő következik, amit azonban gyakran szakítanak meg záporok, zivatarok.

Diák a tanárhoz:

– És szüleim közül ki írja alá a bizonyítványomat? Vér szerinti atyám, mostohaapám, anyám második férje, vér szerinti anyám, vagy vér szerinti apám harmadik felesége, aki most nálunk lakik?

AUGUSZTUS: Augusztus esősnek indul, ami Havas Boldogasszonyig tart. Utána a

hullócsillagok északajától (= Lőrinc könynevei aug.10.) augusztus 16-ig nyári időnek örövendhetünk, amit csak néhány zivatar szakít meg. Lajos (aug. 25.) is még szép nap lesz.

Inkább egy mérges ismerős, mint egy ismeretlen méreg!

SEPTEMBER: A hónap ugyan őszi esen indul Kisasszony napjáig (szept. 8.), majd Hildegard napjától (aug. 17.) még egyszer felmelegszik, és napsütéses időszak következik (vénesszonyok nyara), mielőtt Vince (szept. 27.) napján a nyár „szélsébséggel” búcsúzik.

Ha csordul a Vince, megtelik a pince.

OKTÓBER: A hónap esővel és széllel köszönt be. Az „aranyoktóber” Edwin (okt. 10.) és Hedwig (okt. 16.) közötti napokra korlátozódik. Simon napjáig (okt. 12.) felhők, szél és eső a kísérőink (még hózápor is előfordulhat), de a hónap végére ismét kibukkan a nap.

Bánatosan áll a kakas, gazdájára néz csúnyán, látja sütvé kedvenc tyúkját ott a gazda tányérján.

NOVEMBER: Lénárdig (nov. 6.) felhős az ég, majd kisüt a nap és túlnyomórészt száraz, napos idővel lep meg bennünket. Utána szelesebbé válik az idő, de a november Katalin (nov. 25.) utáni vidám cimboránk marad.

Ha szegény ember csirkét eszik, vagy az ember, vagy a csirke beteg.

DECEMBER: Miklósig (dec. 6.) nem lesz tartós hó. Csak Luca után (dec. 13.) fordul téliesre az idő, és havazásra is számíthatunk (mindenek előtt advent negyedik vasárnapján). Fehér karácsony ígérkezik, hóba burkolódik a táj.

A tapasztalat olyasvalami, amihez csak azután jut az ember, hogy szüksége lett volna rá.

HASZNÁLATI DÍJ: A szerző által kikötött használati díj már több mint 15 éve „egy mosoly”. Remélem nem esik túlságosan nehezetre a mosolygás, és meg tudják fizetni ezt a használati díjat. A mosolygás sok izmot megmozgat és úgy ad, hogy az adakozó nem lesz szegényebb. Olcsóbb, mint a villamos áram és sokkal több fényt áraszt. Ezen túlmenően adómentes. Kedvtelésemmel szerezzen nektek is örömet, ugyanúgy, mint nekem. Örüljétek, ha megfelel kívánságotoknak az időjárás. Ha nem, akkor is örülhettek, hiszen úgysem tudjátok megváltoztatni.

„Pfuher Wetterprophet” Peter Scheidl, Vellchenweg 14, 89233 Neu-Ulm Pfuher városrészt

MIT TEHETÜNK KÖRNYEZETÜNK VÉDELMEBEN?

Manapság bármerre járunk, egyre több szemébe botlunk, sétáljunk akár a városban, akár a természetben. Az esetek többségében egy kis odafigyeléssel, pénzügyi ráfordítás nélkül is sokat tehetünk környezetünk megóvása érdekében. Mik is ezek a lehetőségek?

Környezettudatos (ez ma egy nagyon divatos fogalom) viselkedésünket már a vásárlás pillanatában elkezdhethetjük, amikor is nem az agyoncsomagolt árukat tesszük bele a kosarunkba, hanem a célszerű kiszereleléseket. Első esetben ugyanis duplán fizetünk! Először a boltnak, másodsor pedig a kommunális vállalatnak a szemét elszállításáért.

Néhány apró figyelmességgel jelentős mennyiségű szeméttől mentesíthetjük magunkat és környezetünket.

- ➔ Vegyünk vászon szatyrot, vagy az ingyenes nylon szatyrot használjuk többször!
- ➔ Ne vegyünk agyoncsomagolt termékeket!
- ➔ A termékek nagyobb kiszerelelést részesítsük előnyben!
- ➔ Használjuk ki a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségeit!

A csomagoló anyagok egy része újra hasznosítható akár a saját háztartásunkban is! Például lehet, hogy egy adott termék konzervdobozos kiszerelelése olcsóbb, mint az üveges, de az üveget felajánlhatjuk otthon a nyári befőzések idején, így vásá-

lásunkkal nem növeltük a szeméthegegyeket, hanem hasznos helyet találtunk a bolti csomagolásnak!

Údító és ásványvíz vásárlásánál mindig a nagyobb kiszerelelést válasszuk, így pénztárcánkat is jobban kímélhetjük! Ha kisebb mennyiségre van szükségünk, otthon kényelmesen átönthetjük a nagyobból a kisebb palackba, ez is az újrahasonosításnak egy módja.

Napi tejadagunkat, ha tehetjük, próbáljuk meg közvetlenül a termelőtől beszerezni. Amennyiben ez helyi adottságainkból kifolyólag lehetetlen vállalkozásnak minősülne, vásárláskor részesítsük előnyben a zacskós kiszerelelést. Amellett, hogy olcsóbb, környezetkímélőbb is, mint a dobozos csomagolás.

Amit azonban már nem tudunk saját magunk felhasználni, lehetőleg szétválogatva gyűjtsük. A szelektív hulladékgyűjtésre már majd minden városban van lehetőség. A legtöbb helyen a jelentősebb üzletek mellett található a gyűjtő konténereket, így egy fuvarral a hulladékot is elszállíthatjuk, és a bevásárlást is megoldhatjuk. A papírhulladékot pedig kalákában összegyűjtve, még egy kis pénz is gyűjthetünk egyesületünknek.

Még néhány ötlet:

A kompakt fénycsóvel igaz, hogy energiát takaríthatunk meg, de csak ott, ahol huzamosabb ideig használjuk. A fürdőszobában péld-

ául, ahol reggelente le-fel kapcsolgatjuk a villanyt, érdemesebb inkább a hagyományos izzót előnyben részesíteni. Olvasólámpánk esetében viszont a hosszú téli esteiken, főleg a vizsgaidőszak idején hamar megtérül a viszonylag drágább kompakt fénycsó ára.

Ha már a fürdőszobánál tartottunk, érdemes pár szót ejteni a hajtógázos termékekről. Ezek ugyan ma már nem freonnal működnek, azonban az ezekből a levegőbe került apró cseppek akár órákig is a levegőben lebeghetnek, és belélegezve allergiát okozhatnak. Ennek elkerülése végett használjunk inkább pumpás palackot, vagy stift dezodorokat.

Figyeljünk oda a csöpögő csapokra is, ezek ugyanis hosszabb távon nemcsak felesleges vízpazarlást okozhatnak, de bizony a pénztárcánkat is jelentősen megkönnyíthetik. A légkeveréses csapfejek használatával is sok vizet spórolhatunk. Ezek a vízbe levegőt kevernek, de kézműsáskor ezt nem is lehet érzékelni.

Fűtési szezon lévén, a jó szigetelésnek most különösen hasznát látjuk. A huzatos lakás gyorsan kihűl, ennek elkerülésére, és pénztárcánk kímélésére egy kis befektetéssel az ajtókat és az ablakokat purfix- vagy gumicsikkal szigeteljük.

Remélem, a fenti tanácsokat, ötleteket ti is hasznosnak találjátok, és a jövőben ezek közül minél többet sikerrel alkalmaztok. Így nem csak ti, de a környezetünk is jól jár!

Jäger László

JÁTÉK

Nekünk fiataloknak szükségünk van arra, hogy egy olyan csoporthoz tartozzunk, ahol érezzük, hogy fontosak vagyunk, ahol a magány és a befelé fordulás ellenszerét megtalálhatjuk, ahol eligazítást kaphatunk a mai, értékdőmpingben szenvedő világunkban.

De a jó közösség nem születik meg automatikusan. Saját életrajza van. Szárnyalásai és hullámvölgyei. A jól megválasztott játék sok mindennapi apró mozzanat tettenérésére, megbeszélésére ad lehetőséget, amivel aztán nem csak a csoport, mint közösség, hanem a csoport tagjai is gazdagodnak.

CSOPORTOS JELLEMZÉS

A csoport egyik tagja háttal fordul a többieknek, a többiek pedig jelbeszéddel válasz-

tanak ki maguk közül egyvalakit, akiről sorra mondanak rá jellemző dolgokat (vigyázni kell, hogy jellemzőt, de ne túl könnyűt mondjanak). Fontos, hogy a jellemzett személy jó tulajdonságaira összpontosítsanak. A háttal állónak egy meghatározott időn belül (pl. 2 percen belül) ki kell találnia, kit jellemeznek. Ha kitalálja, ő választhatja a következő hátrafordulót.

Úgy is lehet játszani, hogy a háttal állónak rá kell kérdeznie (barkochbázással) a jellemzett személyre, és megint meg lehet állapodni, hány kérdésből kell kitalálnia az illetőt. Ez a játék egymás jobb megismerését szolgálja (és teszteli), ezért új csoportokban is kiválóan játszható.

VAKVEZETÉS

Párokba állunk. Az egyik játékos lesz a vak, a másik pedig a vakvezető. A vakvezető segítségével elindulnak sétálni az épületben, vagy még jobb, ha kint a szabadban. A vak és a vezetője csak gesztusokkal

kommunikálhatnak, nem beszélgethetnek.

A vakvezetés többféleképpen képzelhető el: lehet a mutatóujjak érintkezésével vezetni (ilyenkor jó, ha csak az ujjak hegye ér össze egészen finoman), lehet az orr érintésével, „az orránál fogva” (de nem belekapaszkodva!), a lábak összekötözésével. A vakokat a vakvezetők csereberélik egymás közt a játék alatt (az „összekötözött lábak” változatánál ez nem lehetséges). Egy forduló legyen legalább negyed óra, majd szerepcsere következik, vagyis akik eddig vakok voltak, azok lesznek most vezetők, és fordítva.

Amikor a játékot befejeztük, feltétlenül érdemes leülni és kicserélni a tapasztalatókat, benyomásokat: „Milyen volt vaknak lenni? Milyen volt vezetni?” Sok érdekes irányba lehet majd elindulni – téma lehet az emberek egymásrautaltsága, a gondoskodás, a gyöngédség, a felelősség egymásért, a kiszolgáltatottság érzése, a visszavétel, az emberek hatalma egymás felett, stb.

MEGHÍVÓ

A szentendrei Kolping Család-Egyesület 2005 I. félévi
KOLPING AKADÉMIAI ISMERETTERJESZTŐ ELŐADÁSAINA
SZERETETTEL HÍVJUK és VÁRJUK AZ ÉRDEKLŐDŐKET.
AZ ELŐADÁSOK HELYSZÍNE A KOLPINGHÁZ KÖZÖSSÉGI TERME
 (bejárat a Török köz felől)

Január 15. szombat, 16 óra *Dr. Kovács Attila* egyetemi docens

„Politika, hatalom, erkölcs és Isten.”

Február 19. szombat 16 óra *Dr. Berényi István* egyetemi tanár, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem professzora

„Természeti katasztrófák, és a társadalmak felelőssége”

Március 7. hétfő, 18.30 óra *Dr. Lábady Tamás* egyetemi tanár, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogász professzora

„Jézus pere jogász szemmel”

Április 16. szombat, 16 óra *Koltay Gábor* filmrendező, producer

„Trianon öröksége: Esz-e magyar feltámadás?”

Május 7. szombat 16 óra *Kivés Zoltán* diakónus

„És még mindig hisz az életre”

Június 4. szombat, 16 óra *Bíró László* püspök,

a Magyar Katolikus Püspöki Kar családreferense

„Reménytelen a csoda”

Az előadások látogatása díjtalan. Az esetleges változásokról tájékoztatót teszünk közzé.
 Egyéb program: Február 4. péntek, 16 óra: Az északi Körzet senior Kolping Testvérek találkozója

Blanckenstein György
 prézes

Dr. Makay László
 világi elnök

80 éves lett a Kolping nagymama!

Novemberben lett nyolcvan éves *dr. Annyal Gáborné*, a mi Kolping nagymamánk. Igaz, mi sem vagyunk unoka korúak, de ő úgy tekint ránk, mintha azok lennénk. Margitkának mindig van egy kedves szava hozzánk. Családias hangulatban köszöntöttük, a sok édesség és virág mellett kapott tőlünk egy mobiltelefont is. Erre nagy szüksége lehet, mert még most is beül a kis kocsijába és lemegy a Balatonra, vagy elmegy vásárolni.

A jó Isten éltesse sokáig erőben-egészségben!

Skerlák Iván
 Herminamezei Kolping család

a kézenfekvő

Ha ön érdeklődő, ha a jóra mindig fogékony, ha valódi baráti társaságra vágyik, ha mindig tájékozott és naprakész szeretne lenni, a megoldás kézenfekvő:

Kolping Interaktív

Mert a hazai és nemzetközi Kolping-élet friss, fontos és érdekes információival várja önt a Kolping Interaktív.

Mi megalkottuk, önnek már csak használnia kell.
 Hiszen valóban kézenfekvő: Kolping Interaktív. www.kolping.hu

Figyelem!!!

Kolping honlapunkon beindult a fórum, mindenki számára elérhető.
 Várjuk minél több izgalmas, naprakész téma felvitelét!
 A fiatalok ebben is példát mutathatnak!

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Lang György

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Lapterv és dizájn: Végh Ágnes

Szerkesztőség: 1035 Budapest,

III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239

Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu

Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk
 OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy az árak emelkedése miatt egy példány újság előállításának költsége: 250 Ft.

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

www.kolping.hu

Alsópáhoki üdülők,
mely télen-nyáron

élményt nyújt!

Kedves Kolping testvérek!

A Magyar Kolping Szövetség az elmúlt egy évben nagy lépést tett előre abban az ügyben, hogy még több hátrányos helyzetű gyermek taníttatásáról, és a szociális otthonainkban, a támogató szolgálathoz tartozó idős emberek ellátásáról gondoskodjon.

2005. januárban a Magyar Kolping Szövetség fenntartásában, nyolc iskolánkban 2120 diák tanul 210 pedagógus felügyelete alatt, és a három idős otthonban 330 ember ellátásáról gondoskodik 10 egészségügyi szakember, továbbá 100 támogató szolgálatunk dolgozik a kisgyerekek szolgálatában.

Kérjük, támogassák a Magyar Kolping Szövetség munkáját adójuknak 1 százalékos felajánlásával is.

Adószámunk: 19639680-2-41

Ima és böjt!

2004. október 24-én abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy templomunkba látogatott Eperjes Károly színművész. Nagy várakozással mentünk a vasárnapi szentmise, melynek keretében tett tanúságot hitéről. Örülök, hogy részese lehettem ennek az élménynek. Magával ragadó előadásmódja, közvetlensége, őszintesége, de mindezek előtt erős hite sokunkban keltett rokonszenvet. Voltak olyan „hallgatók” is, akik szerint már megínt a politika került a templom falai közé. Náluk az elhangzott szavak nem találtak egyetértésre. A színművészt hallgatva talán többen elgondolkodtak azon, hogy saját hitük áll-e ilyen színlárd alapokon.

„**IMA ÉS BÖJT!**” Nagy hangsúlyt kaptak az előadásban, melynek kapcsán egy sor kérdés fogalmazódott meg bennem. Keresztény hit és vallás – milyen szerepük

van az életemben? Imádkozom-e még? Megkérdezhetem-e magamtól, hogy valójában mit is jelent számomra az Isten? Vajon az imádság csak formula számomra,

időnkénti kényszerű kötelesség? Vagy ki mondom imádságomban személyes ügyemet, gondjaimat is? Mi a helyzet egyházunk közöttünkben a közös imádság terén?

Miből áll személyes Krisztus-követésem? Eperjes Károly saját bevallása szerint hosszú utat tett meg addig, hogy életével, munkájával hitét valóban Istennek tetsző módon élje meg. Elmondta nekünk, hogy ma már napi megtérő, minden nap találkozik a szentmisén is Istennel.

Ez már belső szükségletévé vált. Törekdünk mi is arra, hogy ezt az utat végigjárjuk.

Gondolkodjunk el gyakran azon, hogy saját gondolatainkat, cselekedeteinket milyen értékrend határozza meg családjunkban, hivatásunkban, szabadidőnkben.

Érezzessük viselkedésünkkel másokkal is azt a követelményt, hogy magatartásunk mindig szolgálatkés és megbocsátó szeretet legyen. Engedjük, hogy igazán „szíven találjon” a hit igaza.

Nagyon becsülöm Eperjesben azt a bátorságot, amellyel hitét nyíltan megvallja. **TEGYÜK MI IS EZT!!!**

Konczné Kalmár Mária Kálló